

„Tatrom”

I gdybym
to dziś miał stanąć
przed tobą Panie
To błagam
uczyn mnie
Tatrzańską turnia olbrzymią
lub choć jej kamieniem małym
By stać dumny
nieulekniony
wiatru czy burzy
być nieba
wieczystym filarem
Lub uczyn mnie
orłem silnym
szybującym wysoko
pośród jej skał
skrzydłem zawadzając
o błękit przestworzy marzeń
Lub Limbą Asnyka
Uczyn mnie Panie
Ciszą
Dumą
Szmerem strumyków
Pieśnią wiatru
Uczyn mnie Panie
wspomnieniem
myślą
Uczyn
tym wszystkim co kochałem...

Sebastian Nikiel
29.09.2006

„Empiryzmowi”

Zamknięci
w czarnej bańce
naszego wszechświata
Biegamy
za swoim
ogonem
Nie umiając
wznieść się
poza granice
empirycznego poznania

Sebastian Nikiel
11.01.2006

Otoczony
marzeniem
które jawą się stało
Wzlatuję
wysoko sercem
ku Tobie Panie
Wdzięczny za Twe dary
za nogi silne
które mnie tu wyniosły
za oczy bystre
dzięki którym mogę
podziwiać te hale kwieciste
za skórę wrażliwą
o której lico wsparł się wiatr
szepciem niosący wieści
Zasłyszane pośród pienińskich skał

Sebastian Nikiel
Wspomnienia z Palenicy
18.05.2006

„Jesienne marzenie”

I coraz krótsze są dni
coraz ciemniejsze poranki

I coraz częściej
ponure deszczem niebo
wylewa swą skargę na mój parapet
Świat otulony białą mgłą
wstrzymał oddech przywdziewając
szare Listopadowe barwy

Już czas
by letnie odeszły marzenia
by zapadły w spokojny sen
Powrócą gdy nadejdzie wiosna
a wraz z nią
nowe plany i marzenia.

Sebastian Nikiel
02.09.2006

„Tym którzy nie powrócili...”

Gdzieś w marzeniu
zamknięta myśl

Wspomnienie
tamtej chwili

Gdy w katedrze kamiennych
gotyku strzelistych baszt

Skruszony
surowym majestatem
wieczną architekturą
idealnie sprawiedliwego serca

Ukląkłem
i zapłakałem

a oni byli tam wszyscy
ci którzy kochali góry za życia
i którzy złączyli się z nimi
ślubami wiecznymi śmierci

Sebastian Nikiel
18.10.2006

I znowu cisza
I znowu pustka
marzenia zamknięte
w kapsule minionej chwili
wyszlono poza granicę pamięci
Już zaczęto odliczanie
już nie wróci to co pogrzebane

Sebastian Nikiel
08.08.2006